

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8C/182/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113204710
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Zdenka Zamecová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2014:2113204710.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou Zdenkou Zamecovou v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, právne zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o., IČO 36 864 421, so sídlom Grösslingova 4, Bratislava proti žalovanej: Slovenská republika konajúca prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, IČO 00 166 073, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Žaloba sa zamieťa.

Žalovanej sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou zo dňa 17.9.2012 doručenou súdu dňa 27.9.2012 domáhal, aby súd medzitýmnym rozsudkom určil, že žalovaná je zodpovedná za škodu, ktorá vznikla žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Senica, pretože tento nerozhodol o jej návrhu na zmenu súdneho exekútora v exekučnom konaní vedenom pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXX dlžníkom (povinným) G. O., nar. XX.XX.XXXX, (kde po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor pridelil registráciou exekučnej veci číslo EX 2199/2006) v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote a rozsudkom rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi z titulu majetkovej škody sumu 175 eur a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 774,48 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a náhradu trov konania. Ďalej žalobca v žalobe uviedol, že žalobca je právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažnej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov a v pozícii oprávneného v exekučnom konaní navrhol písomným podaním postupom podľa § 38 a nasl. Exekučného poriadku súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXX dlžníkom G. O., nar. XX.XX.XXXX, pričom po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor pridelil registráciou exekučnej veci číslo EX 2199/2006. Súdny exekútor postupoval podľa procesnej úpravy obsiahnutej v Exekučnom poriadku a predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom Okresnému súdu Senica, pritom ho požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie a udelil mu poverenie registrované pod č.: 5205*030023. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase. Podľa žalobcu v predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Žalobca ďalej uviedol, že popísaný postup exekučného súdu hodnotí ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne s § 44 ods. 7 Exekučného poriadku, resp. od

1.12.2006 s 44 ods. 8 Exekučného poriadku, pretože v predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietiahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa žalobca v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si žalobca uplatňuje náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch. Žalobcovi vznikla majetková škoda v sume 175 eur predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom. Žalobca vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70 eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40 eur, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 50 eur, na administratívne spracovanie urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením adresovaných exekučnému súdu, na poštové a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15 eur. Zároveň si žalobca uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 774,48 eur, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že nastanú účinky predpokladané § 44 ods. 8 Exekučného poriadku a správnym postupom exekučného súdu dôjde k zámene súdneho exekútora, čo bude viesť k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu) sumu 774,48 eur, teda 55,32 eura za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu, a to na základe aplikácie doktríny ústavného súdu, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietiahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 663,88 eur. Žalobca uviedol, postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, žalovaná však do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagovala, preto podal túto žalobu.

Žalovaná so žalobou nesúhlasila a túto žiadala zamietnuť.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením so žalobou zo dňa 17.9.2012, s vyjadreniami žalovanej zo dňa 27.6.2013, zo dňa 9.4.2014, s oznámením Okresného súdu Senica zo dňa 14.10.2014, s oznámením žalovanej zo dňa 27.6.2014, s podstatným obsahom spisu Okresného súdu Senica spisová značka 14Er/42/2007.

Žalovaná vo vyjadrení k žalobe zo dňa 27.6.2013 doručenom súdu dňa 3.7.2013 uviedla, že žalobca v žalobe síce uviedol časť dôkazov, najmä odkazuje na exekučný spis, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša sám, uviedla, že zo žaloby nie je jednoznačne jasné, na základe akého titulu si žalobca uplatňuje náhradu škody, keď v žalobe sa tieto tituly prelínajú a žalobca jednoznačne neuvádza, z ktorého titulu si uplatňuje nárok, pričom má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má napr. predseda súdu alebo Ústavný súd Slovenskej republiky. Dňa 23.4.2012 boli žalovanej doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.4.2012 a vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.9.2012 boli okresnému súdu doručené žaloby, je zrejmé, že žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, keď poškodený sa môže práva na náhradu škody spôsobiť pri výkone verejnej moci domáhať na súde až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, preto má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných

žiadostí, a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal, preto nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný. K nesprávnemu úradnému postupu žalovaná uviedla, že v jednotlivých prípadoch mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhoch oprávneného na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty od doručenia takéhoto návrhu, najmä v prípadoch, ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu plnú súčinnosť a v takýchto prípadoch exekučný súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu žalobcu ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora tak, aby v tejto lehote rozhodol aj o trovách exekúcie pôvodného súdneho exekútora a súčasne postúpil novému súdnemu exekútorovi exekučný spis pôvodného exekútora. Vzhľadom na povahu úkonu, zákonom stanovenú lehotu, lehotu, v ktorej sa rozhodlo, nečinnosť žalobcu i nevyhnutnosť vykonať i iné úkony, nie je možné nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v lehote ustanovenej zákonom považovať za zbytočné prietahy, a teda za nesprávny úradný postup. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. (v znení účinnom od 1.1.2013) pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní, možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. V prípade, ak mala žalobcovi vzniknúť škoda práve nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v tom, že o návrhu na zmenu súdneho exekútora nebolo rozhodnuté v zákonnej lehote, vznesla žalovaná námietku premlčania tohto nároku, ak došlo k uplynutiu 30-dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora pred dňom 23.4.2009. Žalobca vyčíslil uplatnenú škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, ktoré spočívajú v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca, pričom neuvádza, či sa jedná o skutočnú škodu alebo ušlý zisk a paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať ani za zmenšenie majetku poškodeného, ani za ušlý majetkový prospech. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami/skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok a žalobca nepreukázal jednak vznik škody a ani výšku škody. Vo vzťahu k nároku na náhradu nemajetkovej ujmy žalovaná uviedla, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný, pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe „frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery“ sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba, pričom žalobca poukazuje aj na zánik podnikateľských aktivít a plánov, ale tieto nie sú bližšie konkretizované, a taktiež žalobca nespresnil, v čom a ako situácia „ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu“. Pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadostučinením, čo z uvedených žalôb nevyplýva, preto žalovaná nemá za preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch. Podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci, žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb, a v takomto prípade aj súdna moc musí pozornejšie skúmať akékoľvek podanie žalobcu, a to najmä v prípade návrhu na vykonanie exekúcie, kde v prípade žalobcu automaticky nastáva zvýšené riziko ohrozenia alebo porušenia práva spotrebiteľa. S prihliadnutím na popísanú charakteristiku podnikateľskej činnosti žalobcu považuje žalovaná za konanie v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ si žalobca uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže uplatnená škoda mala žalobcovi vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite žalobcu a súčasne v takejto situácii platí, že aj v prípade porušenia práva žalobcu už samotné konštatovanie porušenia práv musí byť považované za dostačujúce a vylučuje možnosť priznania prípadného nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy voči štátu. Žalovaná ďalej uviedla, že na základe uvedených skutočností zastáva názor, že žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu. Pre nepreukázanie splnenia základných podmienok pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. žalovaná považuje žalobu za právne neopodstatnenú a žiada, aby ju súd v celom rozsahu zamietol a žalovanej priznal náhradu trov konania.

Žalovaná vo vyjadrení k žalobe zo dňa 27.6.2013 doručenom súdu dňa 3.7.2013 uviedla, že žalovanej bolo v rozmedzí od 23.4.2012 do 25.9.2012 bolo doručených 43.597 žiadostí žalobcu o

predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a vzhľadom na neobvyklé množstvo podaných žiadostí nie je možné jednotlivé žiadosti fyzicky vyhľadať. Žalovaná disponuje vlastným zoznamom žiadostí, v ktorých žalobca uplatnil druhovo rovnaký nárok odvodený od nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Senica, aký je predmetom žaloby. Žalobca však neposkytol v rámci predbežného prerokovania požadovanú súčinnosť potrebnú pre prerokovanie jeho nároku, čím bol proces predbežného prerokovania fakticky zmarený a vzhľadom k tomu, že žalobca nepreukázal kumulatívne splnenie predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu, resp. zmaril možnosť splnenia uvedených predpokladov čo i len posudzovať, žiaden z uplatnených nárokov uspokojený nebol.

Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 9.4.2014 doručenom súdu dňa 14.4.2014 uviedla, že Znalecký posudok č. 1/2004 vypracovaný Znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave predložený žalobcom považuje za nedôveryhodný, zavádzajúci a nespôsobilý preukázať vznik a existenciu majetkovej škody žalobcu. Súd by nemal na uvedený znalecký posudok prihliadať vzhľadom na to, že vypracovanie znaleckého posudku neinicioval sám, žalovanej bola odňatá možnosť akýmkoľvek spôsobom participovať na postupe pri vypracovaní znaleckého posudku, náklady na poštovné a tlač, posudzovanie ktorých je predmetom uvedeného znaleckého posudku, nespĺňa zákonom predpokladané kritérium skutočností, na preukázanie ktorých by bolo nutné disponovať odbornými znalosťami, pri jeho vypracovaní sa vychádzalo zo skutočností, ktoré boli zistené z podkladov poskytnutých žalobcom, keď údajom predloženým žalobcom ako zadávateľom posudku nie je možné bezvýhradne dôverovať, nakoľko tieto vykazujú nezanedbateľné nepresnosti. Žalovaná ďalej uviedla, že predmetom uvedeného znaleckého posudku nebolo určiť, či v konkrétnom konaní došlo, resp. nedošlo, k pochybeniu exekučného súdu, nakoľko táto otázka je predmetom dokazovania v samotnom súdnom konaní. Pre úspešné priznanie nároku na náhradu škody, resp. nemajetkovej ujmy v peniazoch, je potrebné súčasné naplnenie zákonom stanovených predpokladov, ktorými by mali byť nesprávny úradný postup okresného súdu, vznik a existencia škody, príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom okresného súdu a vznikom škody. Vzhľadom na to, že žalovaná jednoznačne preukazuje, resp. argumentuje v prospech neexistencie nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, nie je možné s prihliadnutím na vyššie uvedené nárok žalobcu priznať, a to ani za predpokladu, že by súd mal z obsahu uvedeného znaleckého posudku preukázané, že k vzniku škody došlo. Najpodstatnejším a najzávažnejším nedostatkom predmetného znaleckého posudku je, že tento by mal byť vyčíslením škody spôsobenej v tisíckach exekučných konaní, pričom je potrebné vziať do úvahy, že úradný postup exekučného súdu, ktorý je žalobcom namietaný, nie je v jednotlivých konaniach identický. Žalovaná má za to, že k vypracovaniu znaleckého posudku za účelom zistenia konkrétnej škody spôsobenej konkrétnym exekučným súdom v konkrétnom exekučnom konaní mal žalobca pristúpiť jednotlivo, t. j. pre každé exekučné konanie, v ktorom sa mal podľa jeho názoru exekučný súd dopustiť nesprávneho úradného postupu. Znalecký posudok predložený žalobcom je len prepočtom nepreukázaných a žalobcom tvrdených sumárnych údajov a tvrdení na počet žalôb, čo je neprípustné a nespôsobilé jednoznačne určiť, ktorý konkrétny nesprávny úradný postup spôsobil, ktorú konkrétnu škodu. Ďalej žalovaná uviedla, že uvedený znalecký posudok žiadnym spôsobom nepreukazuje, že k zvýšeniu počtu zamestnancov nedošlo napríklad v dôsledku prirodzeného hospodárskeho rastu žalobcu ako takého a žalovaná namieta, že vo výpočtoch sú zahrnutí i pracovníci pre trestné konanie a pracovníci pre styk s verejnosťou. K činnosti v uvedenom znaleckom posudku označenej ako „overovanie skutočností, či súd rozhodol v exekučnej veci“ žalovaná uvádza, že žalobca by k tomuto pristúpil bez ohľadu na prípadnú existenciu namietaného postupu exekučného súdu. V prípade nákladov na úpravu informačného systému z uvedeného znaleckého posudku vôbec nie je možné sa dozvedieť, k akým úpravám informačného systému malo dôjsť a vôbec nie je zrejma súvislosť týchto prípadných úprav s namietanými nesprávnymi úradnými postupmi. Žalovaná žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Žalobca v oznámení zo dňa 13.6.2014 doručenom súdu dňa 16.6.2014 uviedol, že tunajšiemu súdu predložil originál Znaleckého posudku č. 1/2014, ktorý dňa 17.1.2014 vypracoval Znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave vo veci ustanovenia majetkovej škody, pričom táto majetková škoda je predmetom súdneho konania. Žalobca považuje predmetný znalecký posudok za dôležitý dôkaz o skutočnostiach tvrdených v jednotlivých žalobách, dôkaz preukazujúci minimálnu výšku spôsobenej škody. Žalobca ďalej uvádza, že je nepochybné, že majetková škoda v každom konkrétnom individuálnom prípade neskorého rozhodovania súdu o udelení poverenia na vykonanie exekúcie dosahuje hodnotu minimálne 30,76 eura a majetková škoda v každom konkrétnom individuálnom prípade neskorého rozhodovania súdu o zmene súdneho exekútora dosahuje hodnotu minimálne 31,68

eura. Okrem toho je nepochybné, že porušením práv spoločnosti vznikla aj nemajetková ujma, ktorú je možné objektívne stanoviť vo výške určenej žalobou.

Zo Znaleckého posudku č. 1/2014 zo dňa 17.1.2014 vypracovaného Ekonomickou univerzitou v Bratislave, Znaleckým ústavom (uloženým v spise tunajšieho súdu spisová značka 1SprV/143/2014), vyplýva, že znaleckému ústavu bola uložená úloha určiť výšku majetkovej škody, ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov Slovenskej republiky v exekučných konaniach, a to najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou, či zbytočnými prietahmi v exekučnom konaní pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora. Znalecký ústav v znaleckom uviedol, že v prípade neskorých rozhodnutí o nevydaní poverenia na vykonanie exekúcie a neskoro vydaných poverení na vykonanie exekúcie predstavovali na jednu žalobu mzdové náklady sumu 4,15 eura, náklady na tlač sumu 5,31 eura, náklady na úpravu informačného systému sumu 13,86 eura, náklady na poštovné sumu 3,01 eura, náklady na telekomunikačné služby sumu 4,43 eura a v prípade neskorých rozhodnutí o žiadosti o zmenu exekútora predstavovali na jednu žalobu mzdové náklady sumu 5,07 eura, náklady na tlač sumu 5,31 eura, náklady na úpravu informačného systému sumu 13,86 eura, náklady na poštovné sumu 3,01 eura, náklady na telekomunikačné služby sumu 4,43 eura.

Z obsahu spisu Okresného súdu Senica spisová značka 14Er/42/2007 súd zistil, že dňa 18.1.2007 bola Okresnému súdu Senica doručená žiadosť súdneho exekútora Mgr. Ing. Ivana Šteinerja o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného: žalobcu, proti povinnému: Emília Gallová, rod.č. 626214/6143, Kolónia 556/17, Senica, pre vymoženie pohľadávky v sume 976,56 eura (pôvodne 29.420 Sk) s príslušenstvom. Okresný súd Senica poveril dňa 8.2.2007 vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Ing. Ivana Šteinerja, so sídlom exekútorského úradu Lipová 7, Nové mesto nad Váhom (poverenie číslo 5205 030023*). Okresný súd Senica uznesením číslo konania 14Er/42/2007-17 zo dňa 2.12.2011 exekučné konanie v zmysle § 45 ods. 1 písm. c), § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní zastavil a súdnemu exekútorovi priznal náhradu trov exekúcie v sume 239 eur. Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 9CoE/209/2013-75 zo dňa 27.5.2014 citované uznesenie Okresného súdu Senica potvrdil, návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol.

Z Oznámenia Okresného súdu Senica zo dňa 14.10.2014 doručenom súdu dňa 17.10.2014 vyplýva, že v spise spisová značka 14Er/42/2007 sa žiadosť oprávneného o zmenu súdneho exekútora nenachádza.

Predmetom konania je nárok žalobcu na náhradu majetkovej škody v sume 175 eur a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 774,48 eur.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu podania žaloby na súd štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu podania žaloby na súd zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu podania žaloby na súd vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu podania žaloby na súd štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom

ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých v znení platnom a účinnom ku dňu podania žaloby na súd právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu podania žaloby na súd nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa ustanovenia § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu podania žaloby na súd, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu podania žaloby na súd uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu podania žaloby na súd v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa ustanovenia § 19 ods. 1 veta prvá zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu podania žaloby na súd právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode.

Podľa ustanovenia § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu podania žaloby na súd lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa ustanovenia § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu začatia exekučného konania oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Žalobca si v konaní uplatnil nárok na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá majetková škoda a nemajetková ujma mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Senica v exekučnom konaní vedenom pod spisovou značkou 14Er/42/2007. Nesprávny úradný postup Okresného súdu Senica mal podľa žalobcu spočívať v tom, že k vydaniu rozhodnutia o zmene exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Žalovaná sa bránila v konaní tvrdením, že vzhľadom na povahu rozhodnutia o zmene exekútora, zákonom ustanovenú lehotu, lehotu, v ktorej sa rozhodlo, nečinnosť žalobcu a nevyhnutnosť vykonať aj iné úkony, nie je možné nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v lehote stanovenej zákonom za zbytočné prietahy.

V rámci skutkového stavu v prejednávanej veci bolo zistené, že žalobca podal súdному exekútorovi Mgr. Ing. Ivanovi Šteinerovi návrh na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného: žalobcu, proti povinnému: G. O., rod.č. XXXXXX/XXXX, E. XXX/XX, K. pre vymożenie pohľadávky v sume 976,56 eur (pôvodne 29.420 Sk) s príslušenstvom.

Dňa 18.1.2007 bola Okresnému súdu Senica doručená žiadosť súdneho exekútora Mgr. Ing. Ivana Šteinera o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného: žalobcu, proti povinnému: G. O., rod.č. XXXXXX/XXXX, E. XXX/XX, K., pre vymożenie pohľadávky v sume 976,56 eura (pôvodne 29.420 Sk) s príslušenstvom. Okresný súd Senica poveril dňa 8.2.2007 vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Ing. Ivana Šteinera, so sídlom exekútorského úradu Lipová 7, Nové mesto nad Váhom (poverenie číslo 5205 030023*). Okresný súd Senica uznesením číslo konania 14Er/42/2007-17 zo dňa 2.12.2011 exekučné konanie v zmysle § 45 ods. 1 písm. c), § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní zastavil a súdному exekútorovi priznal náhradu trov exekúcie v sume 239 eur. Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 9CoE/209/2013-75 zo dňa 27.5.2014 citované uznesenie Okresného súdu Senica potvrdil, návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol.

Žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody doručenu žalovanej dňa 30.9.2012 požiadal žalobca o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody uplatnenej v prejednávanej veci. Žalovaná na uvedenú žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody neodpovedala dôvodiac, že žalobca neposkytol v rámci predbežného prerokovania požadovanú súčinnosť, čím bol proces predbežného prerokovania fakticky zmarený. V čase rozhodovania súdu tak uplynula šesťmesačná odo dňa prijatia žiadosti, preto žalobu nemohol súd považovať za predčasnú.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. V praxi sa vychádza z toho, že ide o prípady vzniku škôd, ktoré boli vyvolané inou činnosťou orgánov verejnej moci, než rozhodovacou. Nesprávnym úradným postupom je tak činnosť spojená s výkonom právomoci orgánu verejnej moci, ak pri nej alebo v jej dôsledku dôjde k porušeniu pravidiel predpísaných právnymi normami pre konanie orgánu verejnej moci alebo k porušeniu poriadku určeného povahou a funkciou postupu. Uvedené ustanovenie zakladá objektívnu zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie), ktorá predpokladá splnenie súčasne troch podmienok, a to nesprávny úradný postup príslušného orgánu verejnej moci, vznik škody poškodenému a príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa neviaže na vydanie rozhodnutia v predpísanom konaní a s rozhodovaním buď vôbec nemusí súvisieť, alebo naopak ide o taký postup v konaní smerujúci síce k vydaniu rozhodnutia, ktorý sa však bezprostredne v obsahu rozhodnutia neodráža. Úradný postup nie je možné spravidla upraviť natoľko detailne, aby pokrýval všetky predpísané dielčie kroky, ktoré je potrebné v rámci výkonu právomoci uskutočniť. Správnosť úradného postupu musí byť hodnotená i hľadiskom účelu, ku ktorého dosiahnutiu postup orgánu verejnej moci smeruje.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania považoval súd nárok žalobcu na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Senica za neopodstatnený. Dňa 18.1.2007 bola Okresnému súdu Senica doručená žiadosť súdneho exekútora Mgr. Ing. Ivana Šteinera o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, o ktorej žiadosti Okresný súd Senica rozhodol dňa 8.2.2007 tak, že súdneho exekútora Mgr. Ing. Ivana Šteinera poveril vykonaním exekúcie a následne dňa 2.12.2011 Okresný súd Senica exekučné konanie zastavil. V sporovom konaní, ktoré je ovládané dispozičnou zásadou platí, že súd je viazaný žalobou a uplatnený nárok je charakterizovaný opísaním skutkových okolností, ktorými žalobca svoj nárok zdôvodňuje, keď skutkovým základom opísaným v žalobe v spojitosti s petitom je potom vymedzený základ nároku uplatneného žalobcom, ktorý je premetom konania. Žalobca odvodzoval svoj nárok na zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z nesprávneho úradného postupu, ktorého sa mal dopustiť Okresný súd Senica v exekučnom konaní, ktorý Okresný súd Senica nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote. Z obsahu spisu Okresného súdu Senica spisová značka 14Er/42/2007 súd zistil, že žiaden návrh oprávneného: žalobcu na zmenu súdneho exekútora nebol Okresnému súdu Senica v predmetnej exekučnej veci doručený, čo vyplýva z oznámenia Okresného súdu Senica zo dňa 14.10.2014. Žalobca napriek márnemu poučeniu podľa § 120 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku žiadnym spôsobom nepreukázal,

že exekučnému súdu podal návrh na zmenu súdneho exekútora, o ktorom návrhu mal podľa tvrdení žalobcu rozhodnúť exekučný súd po uplynutí zákonnej lehoty. Účastníci konania majú procesnú dôkaznú povinnosť, t. j. povinnosť uviesť dôkaz na preukázanie tvrdených skutočností. Procesný dôsledok spojený s dôkaznou povinnosťou môže mať za následok neunesenie dôkazného bremena. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie za predpokladu, že ním tvrdená skutočnosť nebola inak preukázaná, nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných vykonaných dôkazov. Podľa názoru súdu sa žalobcovi nepodarilo vôbec preukázať, že by sa Okresný súd Senica dopustil nesprávneho úradného postupu spočívajúcom v nerozhodnutí o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase tak, ako žalobca uvádza v žalobe. V postupe Okresného súdu Senica neboli zistené žiadne pochybenia napádané žalobcom, keďže žalobca ako oprávnený v exekučnej veci ani nepodal návrh na zmenu súdneho exekútora, a preto možno konštatovať, že sa Okresný súd Senica nedopustil tvrdeného nesprávneho úradného postupu. Vzhľadom k uvedeným konštatovaniam je zrejmé, že absentuje prvotná podmienka pre vznik zodpovednosti štátu, a to nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, ktorý nesprávny úradný postup nebol v konaní preukázaný. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd návrh žalobcu považoval neopodstatnený.

Na podporu svojej argumentácie predložil žalobca listinný dôkaz - Znalecký posudok číslo 1/2014 zo dňa 17.1.2014 vypracovaný Ekonomickou univerzitou v Bratislave, Znaleckým ústavom. Z uvedeného znaleckého posudku vyplynulo, že v prípade neskorých rozhodnutí o nevydaní poverenia na vykonanie exekúcie a neskoro vydaných poverení na vykonanie exekúcie predstavovala majetková škoda na jednu žalobu sumu 30,76 eura a v prípade neskorých rozhodnutí o žiadosti o zmenu exekútora predstavovala majetková škoda na jednu žalobu sumu 31,68 eura. Predloženie uvedeného listinného dôkazu - znaleckého posudku považoval súd za bezpredmetné vzhľadom na vyššie uvedené zistenia, že žalobca ako oprávnený v exekučnej veci ani nepodal návrh na zmenu súdneho exekútora, teda že Okresný súd Senica sa nedopustil nesprávneho úradného postupu napádaného žalobcom v žalobe. Ak ani nebol preukázaný neprávny úradný postup exekučného súdu, nemohlo dôjsť k vzniku akejkoľvek škody žalobcovi v príčinnej súvislosti s neexistujúcim nesprávnym úradným postupom.

V konaní žalovaná vzniesla námietku premlčania, ak došlo k uplynutiu 30-dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora pred dňom 23.4.2009. O takýto prípad v prejednávanej veci nešlo, nakoľko návrh na zmenu súdneho exekútora nebol exekučnému súdu vôbec podaný.

Všetky vyššie konštatované skutočnosti, a to predovšetkým nepreukázanie nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, boli tak dôvodom na zamietnutie uplatneného nároku pre jeho neopodstatnenosť.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď plne úspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznal, pretože si ich neuplatnila a ani nepreukázala, že by jej trovy konania vznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
  - rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
  - súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
  - konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
  - rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.